Dosarul nr. 5r-3538/2025
4-25082121-12-5r-10062025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

27 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Elena Costiuc
Grefier Ivan Bulgac
Cu participarea:
Agentului constatator Mihaela Gîrlea
Petiționarului Ivan Mîrza,

Examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de ***Mîrza Ivan***, *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****,* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 533701 şi a deciziei de sancționare din 02 mai 2025, -

C O N S T A T Ă:

La 02 mai 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani a Direcției Poliție mun. Chișinău, Mihaela Gîrlea, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 533701, prin care Mîrza Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale ceea ce constituie suma de 25 000 lei.

Agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului Mîrza Ivan, precum că, în perioada anului 2024, aflîndu-se în *****, a acceptat mijloace financiare care nu i se cuvin pentru sine, cu scopul exercitării unui drept electoral, în cadrul scrutinului, referendumului care a avut loc în R. Moldova în anul 2024.

La 04 iunie 2025, Mîrza Ivan a depus prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Buiucani a Direcției Poliție mun. Chișinău – contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 533701 şi a deciziei de sancționare din 02 mai 2025.

În conținutul contestației, petiționarul și-a exprimat dezacordul față de procesul-verbal menționat, invocând că tot procesul contravențional a fost derulat în regim de urgență maximă. Iar agentul constatator a examinat procesul în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile și obligațiile, nu i-a fost asigurat dreptul la apărare și la interpret. Nu i-a explicat esența faptei imputate și nu i-a prezentat nici o probă ce ar confirma fapta imputată. Iar cu copia de pe procesul-verbal cu privire la contravenție a făcut cunoștință la data de 23 mai 2025.

În ședința de judecată, petiționarul, Mîrza Ivan, a relatat că, nu se consideră vinovat în comiterea contravenției de care se învinuiește. La inspectoratul de poliție nu a fost citat. Bani nu a primit de la nimeni

Agentul constatator Gărlea Mihaela, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin intermediul cancelariei judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a depus o referință, potrivit căreia a susținut pe deplin procesul-verbal cu privire la contravenție. Totodată solicitând examinarea cauzei în lipsa sa.

Examinând materialele cauzei contravenționale și contestația depusă, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanța de judecată conchide că, contestația înaintată de Mîrza Ivan, este întemeiată și pasibilă admiterii, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, *,,Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).”*

Având în vedere că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa lui Mîrza Ivan la data de 02 mai 2025, iar în materialele cauzei nu se regăsește o dovadă certă a recepționării procesului-verbal de către cet. Mîrza Ivan, termenul de 15 zile de la data recepționării copiei actului contestat urmează a fi calculat începând cu data de 23 mai 2025. Această dată rezultă din contestație, petiționarul menționând că anume la 23 mai 2025 a recepționat copia actului contestat.

Prin urmare, se constată că contestația depusă prin intermediul cancelariei IP Buiucani a DP mun. Chișinău la data de 04 iunie 2025 a fost înaintată cu respectarea termenului prevăzut de norma legală menționată anterior.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, ”*Examinînd cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei*”.

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 02 mai 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani a Direcției Poliție mun. Chișinău, Gîrlea Mihaela, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 533701, prin care Mîrza Ivan a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale ceea ce constituie suma de 25 000.

Agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului Mîrza Ivan, precum că, în perioada anului 2024, aflîndu-se în *****, a acceptat mijloace financiare care nu i se cuvin pentru sine, cu scopul exercitării unui drept electoral, în cadrul scrutinului, referendumului care a avut loc în R. Moldova în anul 2024.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Potrivit art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu*

vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *"Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare."*

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestată.

Prin urmare *sub aspectul legalității actelor contestate*, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem"* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate faptele contravenționale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientului să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

La fel, se atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența contravenientului, care a semnat procesul-verbal cu privire la contravenție la toate rubricile corespunzătoare.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actelor contestate nu a fost înlăturată, în privinţa cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când

administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, *Schenk împotriva Elveției*, 12 iulie 1988, § 46 și *Lhermitte împotriva Belgiei [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (*Svetina împotriva Sloveniei*, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea *Zhang împotriva Ucrainei*, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.*

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În susținerea vinovăției contravenientului Mîrza Ivan, în comiterea contravenției de prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale următoarele probe, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- Originalul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 533701din 02 mai 2025, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de Mîrza Ivan în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional;

- Raportul subofițerului superior de sector al SP-4 al IP Buiucani, Gîrlea Mihaela, din 02.05.2025;

- Raportul Șefului al SSP al IP Buiucani, Alexandr Spoialo, din 08 aprilie 2025;

- Raportul Șefului al SSP al IP Buiucani, Alexandr Spoialo, din 11 aprilie 2025, potrivit căruia, a fost informat superiorul despre necesitatea documentării procesului contravențional în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, în privința cet. Mîrza Ivan;

- Înscris cu conținutul unor date cu privire la domiciliul și numărul de telefon a cet. Mîrza Ivan. La examinarea acestui înscris, instanța nu a putut stabili calitatea acestuia, sursa de proveniență sau titlul acestuia.

Copia ordonanțelor și a încheierilor Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, aferente cauzei penale nr. 2023970322 și materialelor procesului contravențional RAP01433516.

Conform art. 3 alin. (1) Cod ocntravențional, *,,Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.”*

Articolul 47[1] alin. (1) Cod contravențional (în vigoare din 31 decembrie 2024), prevedea răspundere pentru *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune,* acțiuni care se sancţionează cu *amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.*

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui Mîrza Ivan de comiterea contravenției pentru care a fost recunoscută vinovat.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate, potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată, potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, Mîrza Ivan a comis fapta incriminată.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 533701 din 02 mai 2025 întocmit în privința lui Mîrza Ivan, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator, precum că, *Mîrza Ivan, în perioada anului 2024, aflîndu-se în *****, a acceptat mijloace financiare care nu i se cuvin pentru sine, cu scopul exercitării unui drept electoral, în cadrul scrutinului, referendumului care a avut loc în R. Moldova în anul 2024.*

Obiectul material sau *imaterial* al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma „bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”. Procesul-verbal nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. 47[1] Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de pretindere, acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie pretinderea, acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că pretinde, *primește* sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Conform materialelor cauzei, instanța reține că nu este indicată suma totală care a fost pretinsă, acceptată și primită de Mîrza Ivan, nu este probat care a fost scopul transferului banilor, dacă acești bani au ajuns la destinatar și dacă acești bani au fost ridicați, legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la aplicația bancară și alegerile din toamna anului 2024, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Materialul contravențional prezentat de agentul constatator nu conține: nici o declarație a presupusului „corupător", nici o mărturie sau înregistrare care să ateste condiționarea votului, nici o dovadă că persoana a votat în urma primirii banilor. Scopul de influențare a votului trebuie dovedit, nu doar presupus.

Astfel, lipsesc probe directe care să ateste intenția și destinația sumelor primite**.** Nu sunt anexate contracte, declarații ale persoanelor implicate, documente bancare cu destinația sumelor sau alte înscrisuri care să confirme caracterul electoral al acestor tranzacții.

Astfel, datele enunțate supra nici nu au fost verificate corespunzător, iar raportul colaboratorului de poliție nu poate fi reținut în calitate de probă ce demonstrează vinovăția persoanei, or acesta are valoare pur descriptivă și nu oferă detalii aferente comiterii contravenției de care a fost recunoscut vinovat anume Mîrza Ivan.

La fel, referitor la ordonanțele și încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01433516, instanța reține că: rezultatele măsurilor speciale de investigație nu poate constitui în sine o probă suficientă în materie contravențională, deoarece sunt instrumente de investigare aplicabile, de regulă, în proceduri penale și presupun un regim strict de autorizare. Utilizarea acestor informații într-o cauză contravențională fără o justificare legală clară și fără autorizare specială pentru acest scop poate fi considerată nelegală și inadmisibilă ca probă.

Conform art. 95 alin. (1) Cod contravențional, *„Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod",* însă la caz, instanța atestă că rezultatele măsurilor speciale de investigații, au fost autorizate pentru o altă cauză contravențională, iar utilizarea rezultatelor măsurilor speciale de investigații, în dosarul actual fără o autorizație distinctă încalcă principiul legalității probelor.

Prin urmare, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Mîrza Ivan, instanța a observat că, agentul constatator nu a făcut dovadă a veridicității situației de fapt reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe, astfel încât în favoarea contravenientului acționează principiul *in dubio pro reo.*

Se reiterează că, la înaintarea învinuirii față de Mîrza Ivan, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe

pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că Mîrza Ivan, ar fi comis contravenția de care a fost recunoscut vinovat.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, instanţa de judecată conchide că este necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Mîrza Ivan, deoarece deciziile de sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susţinerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului - nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.

Mai mult ca atît, urmează de menționat și cu privire la timpul comiterii contravenției indicate de agentul constatator.

Astfel, agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului comiterea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, în perioada anului 2024, însă, art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, a fost introdus în Codul contravențional, prin Legea nr. 230 din 31 iulie 2024, pentru modificarea unor acte normative, care a intrat în vigoare la data de 15 august 2024.

Prin urmare, pentru perioada 01 ianuarie 2024 – 14 august 2024, fapta imputată contravenientului nu era prevăzută de legea contravențională în vigoare, astfel că, nu poate fi calificată drept contravenție în sensul art. 10 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, *„Constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.”*

În continuarea aceleiași ordini de idei se atestă că, reținerea răspunderii contravenționale pentru fapta prevăzută de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, comisă anterior datei de 15 august 2024, contravine inclusiv și prevederilor art. 22 al Constituției Republicii Moldova, potrivit cărora, *„Nimeni nu va fi condamnat pentru acţiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.”*, or în perioada 01 ianuarie 2024 – 14 august 2024, dispozițiile art. 47[1] alin. (1) Codul contravențional, **nu erau în vigoare.**

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, *„În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravențional.”*

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, *„Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei;”*

Astfel, având în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate *supra* nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovat Mîrza Ivan, instanța conchide asupra faptului că, contestația înaintată de Mîrza Ivan - este una întemeiată, motiv din care, se va dispune

admiterea acesteia cu anularea actului contestat și încetarea procesului contravenţional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

În baza celor expuse și conform prevederilor articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 460, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de ***Mîrza Ivan***, *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****,* împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 533701 şi a deciziei de sancționare din 02 mai 2025.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 533701 din 02 mai 2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani a Direcției Poliție mun. Chișinău, Mihaela Gîrlea, în privința lui ***Mîrza Ivan*** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei contravenției.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani a Direcției Poliție mun. Chișinău, Mihaela Gîrlea, cu privire la sancționarea lui ***Mîrza Ivan*** cu amendă în mărime de 500 unități convenționale ceea ce constituie suma de 25 000 lei, cu încetarea procesul contravențional.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
Judecător Elena Costiuc